

[Statsministeren.]

i Landstinget, og i den Anledning skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel, som paa ny fremdrog Spørgsmaalet om 3 Personer, der er omtalt paa Normeringsforslaget, de Herrer C. O. Pedersen, Niels Frederiksen og Henningsen. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at det ikke kunde siges at være normalt, at der ved en af disse Stillinger var anført, at ved Ledighed nedlægges Stillingen. Nej, det er naturligvis ikke normalt i den Forstand, at det gælder for alle Tjenestemandstillinger, men det er aldeles ikke noget ukendt; tværtimod, det er meget almindeligt. Den tidligere, nu afdøde Leder af Fængselsarbejdet, Hr. Birch, havde den samme Betegnelse ved sig, det samme gælder Domæneforvalter Refshauge, og det gælder flere Tjenestemænd, f. Eks. Fiskemestre under den Grønlandske Handel; de har allesammen den Betegnelse ved sig, at ved Ledighed nedlægges Stillingen, og det betyder jo, at naar de paagældende dør, tager man Spørgsmaalet op, om Stillingen skal omordnes eller fortsættes i den Form, den hittil har haft. Der er altsaa ikke noget særlig unormalt i den Fremgangsmaade, her er anvendt, saaledes som det ærede Medlem syntes at mene.

Saa sagde det ærede Medlem noget om, at det var ejendommeligt, at man just ordnede disse tre Personers Forhold, naar man dog ikke havde opfyldt sine Løfter til Tjenestemændene i øvrigt. Ja, jeg skal for det første sige, at mig bekendt foreligger der ikke fra den nuværende Regering nogen Løfter til Tjenestemændene udover, at vi ønsker i bedste Forstaaelse med Tjenestemændene at ordne deres Forhold før eller senere; og det Løfte, der er givet Tjenestemændene om, at de skulde have Lejlighed til at udtale sig om deres Forhold, er opfyldt, og Tjenestemændene har selv meddelt, at de ikke kunde naa at blive færdige i denne Rigsdagssamling, men maatte bede om at vente til næste Rigsdagssamling.

Der er altsaa intet som helst Snyderi fra Regeringens Side overfor Tjenestemændene. Men dette skulde jo ogsaa kun være Baggrund for det ærede Medlems Betragtninger over det ejendommelige i saa at løse Spørgsmaalet for de tre Personers Vedkommende paa Normeringsloven. Men dette er jo ganske urigtigt; som alle ærede Medlemmer, der har set Betænkningen til Normeringslovforslaget, vil vide, drejer det sig ikke om disse tre, men om

20 forskellige Stillinger, der forandres ved Normeringsloven. Det er altsaa en ganske urigtig Belysning, det ærede Medlem søger at kaste over denne Sag.

Men det, som jeg forstod at det ærede Medlem i særlig Grad var indigneret over, var en Bemærkning af Finansministeren i Gaar under Forhandlingen om Normeringslovforslaget, under hvilken Finansministeren sagde:

„Dette, at de tre Mænd er Deltagere i det politiske Liv, kan dog formentlig ikke medføre, at de ikke maa behandles paa normal Maade som Tjenestemænd.“

og, tilføjede han,

„det ærede Medlems Forening af at være Tjenestemand og Politiker har jo ogsaa vist, at det har været muligt for ham som Embedsmand at naa overraskende langt.“

Jeg ser ikke, at der er noget hverken fornærmeligt eller sigtende eller noget som helst ondt deri. Det er en Kendsgerning. Det er muligt, at det ikke var overraskende for det ærede Medlem, at han naaede saa langt; men for mange andre var det virkelig en Overraskelse, og at Finansministeren konstaterede det, kan jeg dog ikke se i mindste Maade skulde være fornærmeligt overfor det ærede Medlem.

Pürschel: Ja, den sidste Replik skal jeg ikke misunde den højtærede Statsminister; det skal jeg oprigtigt talt ikke.

Jeg skal blot med Hensyn til mine personlige Forhold oplyse, at det kan ikke være nogen Overraskelse for den højtærede Justitsminister, at jeg er blevet Landsdommer; thi det er ham, der har indstillet mig dertil; og det skete paa et Tidspunkt, da jeg aldeles ikke havde med Politik at gøre, men var kendt som en konservativ Mand og som ivrig Modstander af den daværende højtærede Justitsminister Hr. Zahle. Jeg blev udnævnt som Nr. 27 af 30 Landsdommere, og jeg var to Aar yngre end den næstnyngste. For saa vidt kan man altsaa sige, at jeg naaede overraskende hurtigt frem; men det var jo ganske vist ikke i Kraft af en Forening af Politikerstillingen med Tjenestemandsstillingen, som den højtærede Finansminister insinuerede. (Statsministeren [Stauning]: Nej, han gjorde ikke). Naa, det konstaterer jeg med Tilfredshed.

Derefter forflyttedes jeg til Østre Landsret. Det kan heller ikke være overraskende for den nuværende højtærede Socialmini-